

DEKLARÁCIA Z 21. NOVEMBRA

Obrana Ukrajiny je obrana Európy

Politická deklarácia Future Slovakia Forum

PROLÓG: ČO NÁS UČÍ ŠTVRTÁ VOJNOVÁ ZIMA

Koncom novembra 2025, keď Ukrajina vstúpila do štvrtej zimy vojny, sa vo Ľvove uskutočnil rozhovor, ktorý objasňuje, o čo ide celej strednej Európe. Tri hlasy – Jevhenija Nesterovyč, Martin Kroupa, Jan Dobrovský – hovorili s nezvyčajnou jasnosťou o odvahe, pamäti a cene slobody.

Ich slová neboli adresované diplomatom ani akademikom. Boli adresované nám – tým, ktorí sa teraz musia rozhodnúť, či stredná Európa obháji svoju slobodu, alebo sa prispôbi svojim nepriateľom.

V marci 2025 náš prieskum *Kam patrí Slovensko?* ukázal, že 63,5 % Slovákov chce prozápadnú orientáciu – no zároveň odhalil paradoxy v ochote niešť zodpovednosť. Novembrové svedectvá z Ľvova tieto čísla dopĺňajú morálnym rozmerom: ak väčšina chce Západ, Slovensko musí stáť pri tých, ktorí ho bránia.

ČASŤ I: ČO NÁS UČÍ ĽVOV

1. „Nič o nás bez nás“

„Nič o nás bez nás – ak od toho ustúpíte, už to nie je demokratický svet.“

— Jevhenija Nesterovyč, riaditeľka Post Bellum Ukrajina

Na otázku moderátora Jindřicha Šídla, či existuje riešenie, ktoré zastaví zabíjanie a nebude pre Ukrajinu ponižujúce, Jevhenija Nesterovyč odpovedala na základnú otázku o princípoch. Keď sa ju spýtal, či je pre ňu predstaviteľné, že by Ukrajina vzdala časť územia výmenou za mier, odpovedala: „No, bol by to najhorší výsledok.“

Jan Dobrovský to formuloval priamo: „Dojednanie mieru tak, že obetujete krajinu, ktorá sa hrdinsky bráni, je zločin, dokonca by som povedal, že vojnový zločin, to nie je žiadna diplomacia, to je hokynárčenie so životmi ľudí.“

V rozhovore sa diskutoval konkrétny mierový plán, ktorý podľa Reutersu má byť predjednaný medzi Američanmi a Rusmi. Plán údajne zahŕňa územné ústupky, zníženie ukrajinskej armády na polovicu, zákaz zbraní s dlhším doletom ako 15 km, ústavný zákaz členstva v NATO a amnestiu pre všetky strany konfliktu.

Martin Kroupa k tomu dodal: „Aspoň to, čo o tom mierovom, údajne mierovom pláne je, tak je znížiť ukrajinskú armádu na polovicu, tak to je presne opak toho, než čo pre ten mier je potrebné, to znamená silnú armádu, to je jediná vec, čo prinesie mier.“

2. Pamäť ako morálna zbraň

„Keď sme sa minule pokúsili o mier, mali sme Holodomor.“

— Jevhenija Nesterovyč

V diskusii o možných územných ústupkoch Jevhenija Nesterovyč odkázala na historickú skúsenosť: „Nestane sa to, pretože keď sme sa snažili dostať mier naposledy, tak sme mali Holodomor.“

Martin Kroupa pripomenul konkrétnu skúsenosť okupácie: „V Chersone to bolo mesto, ktoré bolo deväť mesiacov okupované a tam v tých ľuďoch je tá skúsenosť, čo to znamená, tá okupácia... tam skrátka Rusi otvorili koncentrák, to nie je sranda a tí ľudia si to pamätajú.“

Jan Dobrovský poukázal na rozdielne historické skúsenosti: „Osud toho národa nášho, českého je poznamenaný tou skúsenosťou po Mnichovu a je vedený k akémusi konformizmu, k skloneniu hlavy, s tým, že to nejako prežijeme. Ukrajina má skúsenosť úplne inú.“

Pripomenul tiež: „Ukrajina si začala vyrábať svoje vlastné zbraně, vlastní drony a tiež prostriedky proti dronom... Ich miera resiliencie, ktorú tu vidíme na každom kroku, je taká, že je to niečo nezlomí a nezlomí ich pravdepodobne ani v tom zmysle, že by prestali sami seba vnímať ako ten národ s tou ochotou brániť sa a nepodvoliť sa – čím väčší tlak, tým väčší odpor tu funguje.“

O ruskej expanzii povedal: „Rusko nezná žiadnu inú alternatívu než tvrdú silu, ktorou môže byť zastavené, všetko ostatné je kapitulácia a Európa speje ku kapitulácii tým, že strká hlavu do piesku a myslí si, že sa jej to netýka a vidí to naivne.“

3. Občianska odvaha pod paľbou

„Každá generácia na Ukrajine má svoj Majdan.“

— Jevhenija Nesterovyč

V novembri 2025, počas pokračujúcich ruských útokov na ukrajinskú infraštruktúru, vypukol korupčný škandál týkajúci sa DTEK, najväčšej ukrajinskej energetickej spoločnosti. Blízky priateľ prezidenta Zelenského Tymur Mindich utiekol do Poľska a šéf prezidentskej kancelárie Andrij Jermak bol spojený so škandálom.

Jevhenija vysvetlila reakciu spoločnosti: „V lete sme mali, že keď sa začalo niečo také, aj v čase vojny, to tiež nie je úplne bezpečná situácia, ale tí ľudia na tých protestoch boli toľko mladí, proste od 15 rokov. A to sa volalo Kartónové protesty, pretože mali veľmi vtipne napísané heslá na kartónových transparentoch.“

Vysvetlila kontext: „Pokiaľ všetci iní aktivisti, dobrovoľníci sú na fronte, tak tí najmladší pomáhajú a už máme taký vtip, že na každú generáciu na Ukrajine máme svoj Majdan.“

Martin Kroupa dodal: „Žeňa povedala strašne dôležitú vec. To si uvedomiť, že to má nejakú súvislosť s tými protestami, ktoré boli v lete, kde mladí ľudia... Tam bol pokus vlastne prezidentskej kancelárie o to, tie nezávislé inštitúcie dostať pod vlastnú kontrolu... tí ľudia, keď sa to dozvedeli, začal mi pípať mobil, že to vyzerá, že ľudia idú do ulíc... Výborné bolo, ako sa zachovala Európa, ktorá povedala, pozrite sa, toto je dôležité aj pre Európu a pre ďalšiu pomoc. A podarilo sa zachrániť tieto orgány a oni konajú, a to je veľká vec.“

O korupčnom škandále Jevhenija povedala: „No, hanbíme sa za nich ako normálne, ako normálni ľudia ako vždy. Pri korupčnom škandále, ale po nejakom prvom šoku tiež na sociálnych sieťach sa veľa písalo o tom, že máme to v rukách a dúfame, že budeme mať to v súde proste vďaka tej mládeži, ktorá v lete vyšla na ulice a protestovala proti tomu, aby tie protikorupčné inštitúcie boli pod prezidentom alebo pod úradom.“

Jan Dobrovský dodal: „Ten škandál je samozrejme hnusná vec. Už preto, že to vyzerá, akoby babička stará ukľzla na chodníku a niekto namiesto toho, aby jej pomohol, tak ju okradne. Niečo také sa proste stávať nemá.“

4. „Toto je naša vojna“

„Putin chce ovládnuť strednú a východnú Európu, ohrozuje naše členstvo v NATO, chce kolaps NATO – toto je naša vojna a Ukrajinci ju bojujú za nás.“

— Martin Kroupa, predseda správnej rady Post Bellum

Martin Kroupa formuloval kľúčovú tému rozhovoru: „Ja im ďakujem, pretože to je naša vojna. Putin chce ovládnuť stredovýchodnú Európu, chce ohroziť naše členstvo v NATO, chce rozpad NATO, to je naša vojna a Ukrajinci za nás bojujú.“

Dodal: „Mne je vždy strašne trápne, keď im dávame nejaké autá, sanitky, drony, nejaké proste hlúposti a oni skutočne krvácajú... ja sa hanbím pred Dánmi, hanbím sa pred Holanďanmi aj pred Britmi, ktorí dávajú mnohonásobne viac.“

Jan Dobrovský uzavrel: „Rusko nevie, kde má hranice, pokiaľ tie hranice nepostaví niekto iný. Ukrajinci sa o to snažia a Európa, ktorá neplatí tú cenu krvi ako Ukrajinci, sa neodhodlá ani k tomu odrieknuť si jednu teplú sprchu denne, k tomu, aby dokázala Rusko zastaviť a stačilo by to mimochodom.“

O povahe ruskej hrozby povedal: „Putin je obrazom toho národa, to nie je ten, kto vytvára v národe Ruska tú imperiálnu túžbu a je to iba na ňom, takže keď bude vymenený niekým iným, že bude Rusko iné – Rusko je vždy rovnaké a tí jeho lídri sa tvoria z toho spoločného nacionalizmu.“

Jevhenija Nesterovyč k téme ruských ambícií dodala: „Nie sme nahnevaní iba na Putina, pretože my vždy tu povieme, že to nie je Putinova vojna, to je ruská invázia, bolo to dlhodobo plánované. Je to ich, myslím, stratégia rozšírenia a obnovenia toho Sovietskeho

zvazu, ktorý oni majú veľmi radi v ich spoločnosti, takže to nie je iba nejaká osobnosť, kto to vymyslela.”

Martin Kroupa o zarputilosti ukrajinskej armády: „Keď som hovoril s vojakmi na fronte o niektorých tých aspektoch, oni čím ďalej tým častejšie sa skôr objavuje taká zarputilosť v tom, že oni skrátka tú pozíciu nepustia vlastne nikdy... Tí ľudia obetovali toľko, tak strašne veľa, že za nejakú takúto formu nejakého pokoja, to už je neskoro, aký pokoj? To už sú úplne iné roviny. Oni skrátka to nemôžu prijať, pretože obetovali vlastne všetko.”

5. Kapitulačná formula: Americká zrada ukrajinského odporu

V novembri 2025 sa začali šíriť správy o plánovanom americkom „mierovom pláne“ pre Ukrajinu. Údajný 28-bodový dokument – pripravovaný pre možné rokovania medzi Trumpovou administratívou a Putinovým režimom – je obrazom zrady demokratických princípov.

Tento takzvaný „mierový plán“ nezodpovedá princípom spravodlivého mieru. Jeho štruktúra pripomína kompromisy z Mníchova 1938, ktoré sa ukázali ako neudržateľné a nebezpečné.

Je to dokument, ktorý predpokladá, že veľmoci majú právo vyjednávať o osude malých národov bez ich súhlasu – presne ten princíp, ktorý Západ tvrdil, že opustil po druhej svetovej vojne.

Spojené štáty, ktoré v Budapešti v roku 1994 prevzali záväzok chrániť územnú integritu Ukrajiny výmenou za jej jadrové odzbrojenie, dnes zvažujú prístupy, ktoré by Ukrajinu vylúčili z rozhodovania o vlastnom osude a umožnili Moskve diktovať podmienky budúcej dohody.

Toto presahuje rámec legitímnej diplomacie a predstavuje zásadné porušenie demokratických princípov a medzinárodných záväzkov.

Každý bod tohto plánu – teritoriálne ústupky, zníženie vojenskej kapacity, zákaz NATO členstva, amnestia za vojnové zločiny – porušuje základný demokratický princíp: Nič o nás bez nás.

Ak Spojené štáty dovoľia vyjednávanie o osude Ukrajiny bez jej súhlasu, potom žiadna malá demokracia nemôže veriť bezpečnostným záväzkom USA. Ani Taiwan. Ani Južná Kórea. Ani pobaltské štáty. A určite nie Slovensko.

Historické lekcie sú jasné: Prispôsobenie v roku 1938 nezabránilo vojne. Zaručilo horšiu.

ČASŤ II: ZRADA SLOVENSKA

Fundamentálne pokrytectvo

Slovenský premiér Robert Fico verejne vyhlasuje: „Ani cent na vojenskú pomoc Ukrajine. Ani jediný náboj z našich skladov.”

Napriek tomu v roku 2024 slovenské súkromné obranné spoločnosti vyexportovali 1,25 miliardy dolárov zbraní na Ukrajinu – desaťnásobný nárast oproti úrovniam pred vojnou, čo predstavuje približne 1 % celej slovenskej ekonomiky.

Tento prístup vytvára zásadný rozpor medzi deklarovanou politikou a ekonomickou realitou, čo podkopáva morálnu kredibilitu slovenskej pozície.

Vláda profituje z ukrajinského odporu a zároveň rétoricky podporuje podrobenie Ukrajiny. Blokuje sankcie EÚ proti Rusku, zatiaľ čo slovenské továrne vyrábajú delostrelecké granáty, ktoré ukrajinskí vojaci odpaľujú na ruské sily.

Výsledok: Slovensko zarába miliardy z ukrajinskej obrany, zatiaľ čo Ficova vláda legitimizuje ruskú agresiu.

Otázka morálnej koherencie nie je technická. Je existenciálna.

Ako môže demokratická vláda obhajovať súčasný predaj zbraní štátu brániacemu sa genocídnej agresii, zatiaľ čo verejne podporuje agresora? Odpoveď: nemôže. Môže len predstierať.

Energetická závislosť ako strategická voľba

Ropa: V roku 2022 tvorila ruská ropa 65 % slovenského dovozu. V roku 2024 už 87 %. Táto energetická politika predstavuje vážne geopolitické riziko a obmedzuje slovenskú strategickú autonómiu.

Plyn: Slovensko znížilo svoju závislosť od ruského plynu z 85 % v roku 2021 na približne 50 % v roku 2024. Po ukončení tranzitu cez Ukrajinu 1. januára 2025 predstavuje ruský plyn približne 22 % celkovej spotreby Slovenska.

Rozhodujúce nie je technické obmedzenie, ale politická voľba: Slovensko vlastní infraštruktúru presahujúcu 15-násobne jeho ročnú spotrebu, čo umožňuje úplnú diverzifikáciu. Napriek tomu Ficova vláda plánuje maximalizovať ruské dovozy kvôli cenovej výhode (70-90 miliónov eur ročne) – nie kvôli technickej nevyhnutnosti.

Realistická projekcia na rok 2026: 50-70 % závislosť od ruského plynu, založená na ekonomických faktoroch a vládnych politických preferenciách, nie na infraštruktúrnych obmedzeniach.

Ficova vláda vedome odmietla využitie diverzifikácie dodávok energie dostupnej cez poľské, české a rakúske trasy. Namiesto toho podpísala dlhodobé zmluvy s Gazpromom až do roku 2029.

Dôsledok: Nie technická nevyhnutnosť, ale politický cynizmus – Slovensko má infraštruktúrnú kapacitu (65 miliárd kubických metrov ročne oproti 4,3 miliardy spotreby) na úplnú nezávislosť, ale **vedome volí** závislosť na Rusku pre krátkodobý zisk.

Mlčanie cirkví

Keď Robert Fico navštívil Moskvu 22. decembra 2024, žiadny slovenský biskup verejne nepredložil morálne námietky.

Keď Rusko bombardovalo ukrajinské mestá počas Vianoc 2024, žiadna pastierska listina nevolala po solidarite s ukrajinskými kresťanmi.

Keď Ficova vláda blokovala sankcie EÚ proti ruskému režimu zodpovednému za cielené útoky na civilistov, žiadne kresťanské vodcovstvo neorganizovalo modlitby za mier prostredníctvom spravodlivosti.

Kontrast s mobilizáciou okolo ústavného dodatku LGBTI je príliš výrazný, aby bol náhodný:

- O otázkach LGBTI: masová mobilizácia, emotívna rétorika, tlak na politikov, demonštrácie, pastoračné listy
- O legislatíve upravujúcej hazard, ničiacej rodiny: mlčanie
- O vojne proti Ukrajine: mlčanie

„Hodnoty“ sa aktivujú selektívne – tam, kde slúžia politickým cieľom. Nie tam, kde majú chrániť najzraniteľnejších.

Tento prístup je v rozpore s kresťanskou tradíciou sociálnej zodpovednosti a potvrdzuje Bonhoefferovu kritiku „lacnej milosti“ – viery bez nákladov.

Cirkvi, ktoré nevyslovujú morálnu námietku voči návštevám Moskvy počas aktívnych útokov na civilistov, sa vzdávajú od prorocko-kritickej úlohy, ktorú im zveruje Evanjelium. Toto nie je kritika viery. Je to kritika jej zneužitia tými, ktorí tvrdia, že hovoria v jej mene.

Zajatie demokratických médií

Slovenský demokratický kolaps je neoddeliteľný od systematického ničenia nezávislých médií. Transformácia RTVS (nezávislého verejnoprávneho vysielateľa) na STVR (štátom kontrolovanú televíziu) je príkladom autoritárskeho zajatia bezprecedentnou rýchlosťou.

Transformácia marec–júl 2024 zahŕňala:

- Automatické odvolanie generálneho riaditeľa, ktorý bol zvolený do roku 2027
- Rozpustenie Rady RTVS a nahradenie Radou STVR kontrolovanou koalíčnými nominantmi (3 ministrom kultúry, 6 koalíčným parlamentom)
- Zníženie financovania zo 186 miliónov eur na 131 miliónov eur, vytvorenie štrukturálnej závislosti na vláde
- State Media Monitor re-klasifikácia z „Zajatého verejného“ na „Štátom kontrolované“ – najmenej nezávislú kategóriu Dôsledky sú jasné:
- Investigatívne žurnalistické programy ukončené
- Profesionálni novinári odišli na protest
- Programovanie sa posunulo smerom k pro-vládnym správam
- Európska vysielacia únia odsúdila zmeny ako „sotva zahalenú snahu zmeniť verejnoprávny vysielateľ na štátom kontrolované médium“ Súkromné médiá čelia paralelným tlakom:
- Vláda pozastavila komunikáciu s kritickými médiami (Denník N, Aktuality.sk, SME, TV Markíza)

- Štátna reklama zneužitá ako finančný trest
- Politická relácia TV Markíza „Na telo“ zrušená pod tlakom
- 50 % nárast útokov na novinárov počas roku 2024
- Päť výstrah Rady Európy od júla 2023

Bez nezávislých médií nemôžu občania vládu zodpovedať, robiť informované rozhodnutia alebo odporovať autoritárskym naratívom. Slovensko eliminovalo dôležitý vyvážený informačný zdroj, najmä mimo Bratislavy.

Výsledkom je demokratický informačný ekosystém, ktorý zrkadlí maďarskú trajektóriu – kde štátne médiá sa stávajú propagandou, kritický žurnalizmus sa stáva finančne neudržateľným a pravda sa stáva predmetom obchodu.

Tieto zmeny presahujú štandardné politické úpravy a vytvárajú systémové bariéry pre demokratickú zodpovednosť, čo zodpovedá vzorcom inštitucionálneho zajatia dokumentovaným v porovnávacích demokratických štúdiách.

ČASŤ III: MORÁLNY IMPERATÍV

Čo sa musí povedať jasne

Pravda prvá: Každý mierový plán bez ukrajinského súhlasu je zrada.

Každý mierový plán, ktorý by bol implementovaný bez plného ukrajinského súhlasu, porušuje základný princíp demokratickej suverenity a mohol by vytvoriť precedens ohrozujúci bezpečnostný poriadok, na ktorom závisí celá stredoeurópska bezpečnosť.

Tretie krajiny – či už Spojené štáty, Francúzsko, Nemecko alebo Slovensko – ak by tak uvažovali, nemajú žiadne morálne ani iné právo obchodovať so suverenitou Ukrajiny výmenou za ceny plynu, výhodu vo voľbách alebo geopolitickú "stabilitu".

„Nič o nás bez nás“ nie je diplomatické klišé. Je to demokratický základ. Ak od neho ustúpime pre Ukrajinu, už to nie je demokratický svet.

Pravda druhá: Historická pamäť nie je voliteľná.

Mnichov 1938 nás naučil, že prispôsobenie agresorom nezabráni vojne – garantuje horšiu. Holodomor nás naučil, že ruské prísluby mieru historicky znamenali ukrajinskú smrť. Budapeštianske memorandum z roku 1994 nás naučilo, že bezpečnostné záruky sú bezvýznamné, pokiaľ nie sú dodržané.

Pravda tretia: Slovenská kolaborácia má cenu.

Ficova vláda vytvára neudržateľný rozpor: profituje z ukrajinskej obrany (1,25 miliardy dolárov), zatiaľ čo blokuje sankcie EÚ a legitimizuje ruskú agresiu. Tento vzorec predstavuje vážne narušenie európskej solidarity a spoločnej bezpečnostnej architektúry.

Slovensko sa nestalo neutrálnym. Stalo sa spolupáchateľom.

Pravda štvrtá: Mlčanie je komplicitou.

Keď kostoly mobilizujú proti imaginárnym kultúrnym hrozbám, ale mlčia o skutočných zločinoch – bombardovaní civilistov, systematickom násilí, genocídnej agresii – prestali plniť Evanjelium.

Keď viera slúži moci namiesto pravdy, prestáva byť vierou.

Pravda piata: Bez nezávislých médií neexistuje demokratická zodpovednosť.

Keď vláda ovláda verejnoprávne vysielanie, privatizuje justíciu a kriminalizuje novinárstvo, občania strácajú schopnosť odporovať.

Bez nezávislých médií neexistuje demokratická zodpovednosť.

Pravda šiesta: Sloboda malých národov je nerozdeliteľná.

Ak Ukrajina padne, front sa posunie na západ. Slovensko čelí rovnakému imperiálnemu tlaku – nie vojensky (zatiaľ), ale geopoliticky, ekonomicky a informačne. Ukrajinský odpor nie je ukrajinský problém. Je to obrana Európy.

ČASŤ IV: ČO MUSÍ SLOVENSKO UROBIŤ

1. Bezpodmienečne podporiť právo Ukrajiny na sebaurčenie

Slovensko musí odmietnuť všetky „mierové plány“, ktoré zahŕňajú:

- Územné ústupky
- Vojenské obmedzenia
- Odstránenie vyhládok na NATO
- Amnestiu za vojnové zločiny

Takéto plány nie sú mier. Sú to len inak pomenované podmienky kapitulácie.

Slovensko musí verejne vyhlásiť: Ukrajina rozhoduje o svojom osude. Tretie krajiny nemajú právo vyjednávať o ukrajinskej suverinite bez ukrajinského súhlasu.

2. Vyjadriť nesúhlas s prístupom Spojených štátov

Ak administratíva Spojených štátov pokračuje v príprave „mierového plánu“, ktorý porušuje princíp „Nič o nás bez nás“, Slovensko – ako člen NATO a EÚ – by malo verejne vyjadriť nesúhlas s týmto prístupom, ktorý podkopáva základné princípy aliancie.

Nie ako nepriateľstvo voči Spojeným štátom, ale ako obrana demokratických princípov. Malé demokracie musia hovoriť, keď veľké mocnosti zradia hodnoty, na ktorých je založená západná aliancia.

3. Odhaliť Ficovo pokrytectvo

Slovenská občianska spoločnosť a opozícia musia systematicky dokumentovať a zverejňovať:

- 1,25 miliardy dolárov zbrojný export na Ukrajinu + blokáda sankcií = morálna chiméra
- 87 % ropy je z Ruska + plán maximalizovať plyn na 50-70 % (napriek infraštruktúre umožňujúcej 0 % závislosti) = energetická závislosť ako politická voľba

- Ficove cesty do Moskvy + mlčanie o bombardovaní civilistov = morálny kolaps Fakty sú zbraň. Pravda je obrana.

4. Požadovať zodpovednosť cirkví

Slovenská kresťanská komunita musí požadovať od svojich vodcov:

- Verejné odsúdenie ruskej agresie proti Ukrajine
- Pastoračné listy o zodpovednosti za spravodlivý mier (nie kapituláciu)
- Morálne vedenie založené na Evanjeliu (nie na nacionalistickej ideológii)

Kresťanstvo bez kríža nie je kresťanstvo. Je to lacná náboženská propaganda. Mnohí veriaci to vedia – a čakajú, kedy ich vodcovia začnú konať podľa toho.

5. Brániť demokratické inštitúcie

Slovenská občianska spoločnosť musí:

- Mobilizovať proti mediálnemu zajatiu (STVR reforma)
- Chrániť nezávislosť súdov (pred politickými menovaniami)
- Podporiť nezávislú žurnalistiku (finančne, verejne, politicky) • Organizovať protesty (keď vláda porušuje demokratické normy) Bez obrany inštitúcií neexistuje demokracia.

AFIRMÁCIE

Trváme na tom, že každý mierový plán vyjednaný bez ukrajinského súhlasu nie je diplomacia, ale zrada.

Trváme na tom, že mlčanie tvárou v tvár agresii je komplicitou – či už zo strany vlád, cirkví alebo občanov.

Trváme na tom, že obrana Ukrajiny je aj obranou Slovenska – morálne, geopoliticky, historicky.

Trváme na tom, že Európska únia je spoločenstvom hodnôt, nie trhom výhod.

Trváme na tom, že morálne zdravie národa je prvá línia obrany slobody.

Trváme na tom, že historická pamäť nie je voliteľná – je naším očkovaním proti opakovaniu.

Trváme na tom, že sloboda malých národov je nerozdeliteľná. Vždy.

EPILÓG

Voľba, ktorej dnes Slovensko čelí, nie je technická. Je civilizačná.

- Pravda či dezinformácia.
- Odvaha či rezignácia.
- Solidarita či izolácia.

Toto nie sú abstraktné hodnoty. Sú to rozhodnutia, ktoré sa akumulujú v každodennom živote:

- Kňaz pripravujúci nedeľnú kázeň – rozhodujúci sa, či hovoriť pravdu alebo mlčať.
- Novinár, zvažujúci či publikovať príbeh, ktorý by ho mohol stať prácu.
- Študent rozhodujúci sa, či ísť na protest, alebo skloniť hlavu.
- Matka bojujúca s nákladmi na zdravotnú starostlivosť, vyberajúca si, ktorej politickej správe veriť.

Rozhodnutia sa kumulujú. Každý hlas sa násobí. Každý človek sa stáva súčasťou odpovede.

Ukrajina krváca.

Európa kolíše medzi odvahou a opatrnosťou.

Spojené štáty pripravujú plány, ktoré by porušili základné princípy spoločnej bezpečnosti.

Slovensko svojou politikou podkopáva európsku solidaritu.

Toto presahuje rámec bežnej politiky: dotýka sa základných morálnych princípov, ktoré definujú našu civilizačnú identitu.

Future Slovakia Forum stojí jednoznačne za právom Ukrajiny rozhodovať o vlastnom osude. Zásadne odmietame všetky „mierové plány“, ktoré vznikajú bez plného ukrajinského súhlasu, a vyzývame vlády – vrátane vlády Spojených štátov – aby rešpektovali princíp demokratickej suverenity, a neobchodovali s ňou kvôli vlastnému geopolitickému pohodliu.

**Sloboda sa začína pravdou
a pravda sa začína odvahou odmietnuť lož – nech ju povie ktokoľvek.**

Future Slovakia Forum

Bratislava – Praha – Brusel

21. november 2025

Táto deklarácia vznikla ako reakcia na nedávno zverejnené návrhy tzv. amerického „mierového plánu“ pre Ukrajinu, ktorý v rozpore so základnými demokratickými princípmi predpokladá vyjednávanie o osude brániacej sa krajiny bez jej súhlasu.

Vychádza z rozhovorov s predstaviteľmi občianskej spoločnosti Jevheniou Nesterovyč a Martinom Kroupom (Post Bellum) vo Ľvove (20-21. november 2025), vysielaných v podcaste Dobrovský & Šídlo. Nadväzuje na marcový prieskum Future Slovakia Forum „Kam patrí Slovensko?“ (2025), ktorý

ukázal paradox slovenskej spoločnosti – väčšinová podpora prozápadnej orientácie pri súčasnom odpore voči zodpovedným investíciám do bezpečnosti.

Deklarácia predstavuje interpretáciu a politické závery Future Slovakia Forum z týchto svedectiev a dát. Všetky faktické tvrdenia sú zdokumentované v zdrojových materiáloch dostupných na www.future-slovakia.eu.

